

исторія. Дунайскы те народы вставатъ изъ гробища та си, и кой ли ще разсказва тѣхніатъ жребій въ грядущы те вѣкове.

Не ще да е излишно тукъ, ако приложимъ една страница отъ дневника, кой то ведеше Венелинъ въ свое то учено путешествіе, — страница, коя то съдържава негово то приготовленіе за путешествіе то.

In H. D. O. M. *) 1830 г. Априлія 3-го, четвергъ, — *хоть плыть, да быть!* събудихся въ начало то на 10-тъ часъ, отидохъ до живописецатъ, намѣрихъ го болѣнъ; свѣршанье то на портретатъ отложихме до пондѣльникъ; оттамъ до Муханова; не го намѣрихъ дома; оттукъ отидохъ въ гимназія тѣ до Оболенскаго, просѣдѣхъ до вторыатъ часъ; намѣрихъ у него *Chronographiam Theophanis*, коя то искахъ да купя у Хрусталева; купихъ я за 30 руб. Отъ Оболенскаго отидохъ въ Университетатъ за да получа аттестататъ **) на лекарскіатъ чинъ; лестныатъ (похвалныатъ) отзывъ секретаря на Универси-

*) *In Honorem Dei Optimi Maximi*. Съсъ тѣзи литеры Венелинъ вынаги наченваше свои те статіи, кой то бѣше весьма набоженъ и глубоко убѣжденъ въ истинны те на Православна та вѣра.

**) Свидѣтельство.